

Publié le : 2020-09-24
Numac : 2020031347

SERVICE PUBLIC FEDERAL SECURITE SOCIALE

13 SEPTEMBRE 2020. - Arrêté royal visant à <assimiler> les journées d'interruption de travail résultant du chômage temporaire pour cause de force majeure à la suite de la pandémie due au virus corona, dans le régime des vacances annuelles des travailleurs salariés, pour la période du 1er juillet 2020 jusqu'au 31 août 2020 inclus

RAPPORT AU ROI

Sire,

L'arrêté que nous avons l'honneur de soumettre à la signature de Votre Majesté a pour but de prévoir, dans le régime des vacances annuelles, à titre exceptionnel, l'assimilation des journées d'interruption de travail dues au chômage temporaire pour des raisons de force majeure à la suite de la pandémie due au COVID-19.

L'arrêté royal prévoit une assimilation pour les employés, ouvriers et travailleurs assimilés, qui ont bénéficié de la reconnaissance du chômage temporaire pour cause de force majeure à la suite de la pandémie due au COVID-19.

Cette assimilation est d'application pour la période allant du 1 juillet 2020 au 31 août 2020 inclus.

Ce rapport est établi en réponse à l'avis 67.963 du Conseil d'Etat du 4 septembre 2020.

Pour rappel, un précédent arrêté royal du 4 juin 2020 prévoit déjà l'assimilation des jours d'interruption de travail dus au chômage temporaire pour cause de force majeure à la suite de la pandémie du coronavirus dans le système des congés annuels des travailleurs pour la période du 1er février 2020 au 30 juin 2020.

Cette mesure d'assimilation est compatible avec le principe constitutionnel d'égalité compte tenu de l'ampleur, de la gravité et du caractère exceptionnel de cette pandémie, qui touche de nombreuses entreprises en réduisant fortement leur activité.

Les employeurs ont fait un usage massif de la possibilité de mettre leurs travailleurs en chômage temporaire, à la suite de quoi de nombreux employés ont été confrontés à une réduction significative de leurs revenus. En

Publicatie : 2020-09-24
Numac : 2020031347

FEDERALE OVERHEIDSDIENST SOCIALE ZEKERHEID

13 SEPTEMBER 2020. - Koninklijk besluit houdende gelijkstelling van de dagen van arbeidsonderbreking ingevolge tijdelijke werkloosheid wegens overmacht door de pandemie, ten gevolge van het coronavirus in het stelsel der jaarlijkse vakantie van de werknemers voor de periode van 1 juli 2020 tot en met 31 augustus 2020

VERSLAG AAN DE KONING

Sire,

Het koninklijk besluit dat ik de eer heb Uwe Majestiet ter ondertekening voor te leggen, heeft tot doel, in de regeling van de jaarlijkse vakantie, om uitzonderlijk, de dagen van arbeidsonderbreking ingevolge tijdelijke werkloosheid wegens overmacht door de pandemie ten gevolge van COVID-19 gelijk te stellen.

Het koninklijk besluit voorziet in een gelijkstelling voor de bedienden, arbeiders en gelijkgestelde werknemers, die hebben genoten van de erkenning van tijdelijke werkloosheid wegens overmacht door de pandemie ten gevolge van COVID-19.

Deze gelijkstelling is van toepassing voor de periode van 1 juli 2020 tot en met 31 augustus 2020.

Dit verslag wordt opgesteld naar aanleiding van het advies 67.963 van de Raad van State van 4 september 2020.

Ter herinnering: een eerder koninklijk besluit van 4 juni 2020 voorziet reeds in de gelijkstelling van de dagen van arbeidsonderbreking ingevolge tijdelijke werkloosheid wegens overmacht door de pandemie, ten gevolge van het coronavirus in het stelsel der jaarlijkse vakantie van de werknemers voor de periode van 1 februari 2020 tot en met 30 juni 2020.

Deze maatregel van gelijkstelling is verenigbaar met het grondwettelijk gelijkheidsbeginsel gezien de omvang, de ernst en het uitzonderlijk karakter van deze pandemie waardoor heel wat bedrijven worden getroffen door een ernstig verminderde activiteit.

Werkgevers hebben massaal gebruik gemaakt

conséquence, les travailleurs des secteurs gravement touchés, en particulier ceux qui sont temporairement au chômage depuis longtemps, risquent de perdre d'importants congés et leur pécule de vacances l'année prochaine.

Grâce à cette mesure, les salariés pourront toujours conserver leurs droits aux vacances en 2021.

La mesure est proportionnée car elle assimile les jours de chômage temporaire au régime de chômage temporaire pour raisons économiques, par exemple, et à d'autres régimes de chômage temporaire liés à des situations de crise antérieures.

Par exemple, il y a une assimilation en ce qui concerne les vacances annuelles des travailleurs manuels en chômage temporaire dû au manque de travail pour des raisons économiques ou pour les employés, travaillant dans des entreprises en difficulté. Lors d'autres crises similaires, telles que la crise financière, la crise de la dioxine et les attentats du 22 mars 2016, les conséquences financières pour les salariés ont également été considérables et il a donc été décidé d'opter pour une assimilation de la législation sur les congés annuels qui est limitée dans le temps et qui est purement destinée à couvrir la période de la crise.

En outre, il ne peut y avoir d'assimilation dans la législation sur les congés annuels pour des raisons de force majeure que si cela est explicitement reconnu dans le secteur du chômage. Le chômage Temporaire pour cause de force majeure résultant de la pandémie provoquée par le coronavirus ne peut être traité différemment du régime de chômage économique, pour lequel il existe une équivalence pour les congés annuels.

Afin de garantir les droits aux vacances des catégories susmentionnées pendant cette période exceptionnelle, cet arrêté royal prévoit que la législation sur les vacances annuelles suive la reconnaissance par le secteur du chômage.

Pour les ouvriers, la charge sera supportée par les caisses de vacances grâce au principe de solidarité, tandis que pour les employés, les employeurs individuels seront responsables des coûts d'assimilation.

Cette mesure est aussi adéquate. Sans cette mesure, le salarié n'aurait pas droit à un pécule de vacances ou à des congés pour la période de chômage temporaire due à la pandémie de COVID-19 pour la période comprise entre le 1er juillet 2020 et le 31 août 2020.

Enfin, l'article 7 de la directive européenne

van de mogelijkheid om hun werknemers op tijdelijke werkloosheid te plaatsen, waardoor heel wat werknemers werden geconfronteerd met een aanzienlijke inkomensvermindering. Daardoor dreigen, in het bijzonder de werknemers in zwaar getroffen sectoren, die gedurende een langere periode tijdelijk werkloos zijn geweest, volgend jaar heel wat vakantiedagen en vakantiegeld te verliezen. Door deze maatregel zullen de werknemers in het vakantiejaar 2021 alsnog hun vakantierechten kunnen behouden.

De maatregel is proportioneel omdat hij de dagen van tijdelijke werkloosheid gelijkstelt met bijvoorbeeld de regeling voor tijdelijke werkloosheid om economische redenen en andere regelingen voor tijdelijke werkloosheid in verband met crisissituaties uit het verleden . Zo bestaat er een gelijkstelling wat jaarlijkse vakantie betreft voor arbeiders omwille van tijdelijke werkloosheid ingevolge gebrek aan werk wegens economische oorzaken of voor bedienden, werkzaam in bedrijven in moeilijkheden. Ook bij andere gelijkaardige crisissen zoals de financiële crisis, de dioxinecrisis en de aanslagen van 22 maart 2016 waren de financiële gevolgen voor de werknemers aanzienlijk en werd daarom gekozen voor een gelijkstelling op het vlak van de jaarlijkse vakantiewetgeving die beperkt blijft in de tijd en louter bedoeld is om de crisisperiode te dekken.

Er kan bovendien enkel sprake zijn van een gelijkstelling in de jaarlijkse vakantiewetgeving wegens overmacht als dit explicet erkend is in de werkloosheidssector. Tijdelijke werkloosheid wegens overmacht door de pandemie ten gevolge van het coronavirus mag niet verschillend behandeld worden dan de regeling bij economische werkloosheid, waarvoor wel een gelijkstelling voor de jaarlijkse vakantie bestaat.

Om de vakantierechten voor de hierboven vernoemde categorieën te vrijwaren tijdens deze uitzonderlijke periode, voorziet dit koninklijk besluit erin dat de jaarlijkse vakantiewetgeving de erkenning in de werkloosheidssector volgt. Voor de arbeiders wordt de last gedragen door de vakantiekassen door middel van het solidariteitsprincipe, terwijl bij de bedienden de individuele werkgevers zullen instaan voor de kosten van de gelijkstelling.

Deze maatregel is ook doeltreffend. Zonder deze maatregel zou de werknemer geen aanspraak kunnen maken op vakantiegeld voor

2003/88/CE oblige également notre pays à garantir aux salariés une période minimale de quatre semaines de congés payés.

J'ai l'honneur d'être,

Sire,

de Votre Majesté

le très respectueux et très fidèle serviteur,

La Ministre de l'Emploi,

N.MUYLLE

CONSEIL D'ETAT

section de législation

Avis 67.963/1/V du 4 septembre 2020 sur un projet d'arrêté royal `visant à assimiler les journées d'interruption de travail résultant du chômage temporaire pour cause de force majeure suite à la pandémie due au virus corona, dans le régime des vacances annuelles des travailleurs salariés, pour la période du 1er juillet 2020 jusqu'au 31 août 2020 inclus'

Le 28 août 2020, le Conseil d'Etat, section de législation, a été invité par la Ministre de l'Emploi à communiquer un avis, dans un délai de cinq jours, sur un projet d'arrêté royal `visant à assimiler les journées d'interruption de travail résultant du chômage temporaire pour cause de force majeure suite à la pandémie due au virus corona, dans le régime des vacances annuelles des travailleurs salariés, pour la période du 1er juillet 2020 jusqu'au 31 août 2020 inclus'.

Le projet a été examiné par la première chambre des vacations le 3 septembre 2020. La chambre était composée de Wilfried VAN VAERENBERGH, conseiller, président, Wouter PAS et Koen MUYLLE, conseillers d'Etat, Bruno PEETERS, assesseur, et Wim GEURTS, greffier.

Le rapport a été présenté par Brecht STEEN, premier auditeur chef de section.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise de l'avis a été vérifiée sous le contrôle de Wilfried VAN VAERENBERGH, conseiller d'Etat.

L'avis, dont le texte suit, a été donné le 4 septembre 2020.

de periode van tijdelijke werkloosheid omwille van de pandemie ten gevolge van COVID-19 voor de periode tussen 1 juli 2020 tot en met 31 augustus 2020.

Tot slot verplicht artikel 7 van de Europese Richtlijn 2003/88/EG ons land om aan de werknemers een vakantieperiode van minimaal vier weken met behoud van loon te garanderen.

Ik heb de eer te zijn,

Sire,

Van Uwe Majesteit,

de zeer eerbiedige en zeer getrouwe dienaar,

De Minister van Werk,

N. MUYLLE

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

Advies 67.963/1/V van 4 september 2020 over een ontwerp van koninklijk besluit `houdende gelijkstelling van de dagen van arbeidsonderbreking ingevolge tijdelijke werkloosheid wegens overmacht ten gevolge van de pandemie, veroorzaakt door het coronavirus, in het stelsel der jaarlijkse vakantie van de werknemers, voor de periode van 1 juli 2020 tot en met 31 augustus 2020'

Op 28 augustus 2020 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Minister van Werk verzocht binnen een termijn van vijf werkdagen een advies te verstrekken over een ontwerp van koninklijk besluit `houdende gelijkstelling van de dagen van arbeidsonderbreking ingevolge tijdelijke werkloosheid wegens overmacht ten gevolge van de pandemie, veroorzaakt door het coronavirus, in het stelsel der jaarlijkse vakantie van de werknemers, voor de periode van 1 juli 2020 tot en met 31 augustus 2020'.

Het ontwerp is door de eerste vakantiekamer onderzocht op 3 september 2020. De kamer was samengesteld uit Wilfried VAN VAERENBERGH, staatsraad, voorzitter, Wouter PAS en Koen MUYLLE, staatsraden, Bruno PEETERS, assessor, en Wim GEURTS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Brecht STEEN, eerste auditeur-afdelingshoofd.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst van het advies is nagezien onder toezicht van Wilfried VAN VAERENBERGH, staatsraad.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is

1. Conformément à l'article 84, § 1er, alinéa 1er, 3°, des lois sur le Conseil d'Etat, coordonnées le 12 janvier 1973, la demande d'avis doit indiquer les motifs qui en justifient le caractère urgent. En l'occurrence, l'urgence est motivée dans la demande d'avis

« par le fait que les institutions administratives compétentes doivent pouvoir prendre les mesures nécessaires dans les meilleurs délais pour pouvoir procéder à la vérification des déclarations à la suite d'un chômage temporaire nouvellement accordé. L'urgence est également justifiée par la nécessité de créer une sécurité juridique en matière de relations de travail. Les employeurs et les salariés doivent être informés dès que possible des dispositions relatives aux jours de chômage temporaire pour cause de force majeure pour le calcul du pécule de vacances.

La demande d'avis au Conseil d'Etat a malheureusement été retardée par l'absence d'un avis du Conseil national du Travail. Cet avis a été demandé par lettre de la ministre du 15 juin 2020. Le délai maximal de 2 mois étant maintenant expiré, nous estimons que la sécurité juridique exige que l'on continue avec ce dossier le plus vite possible (1) ».

2. En application de l'article 84, § 3, alinéa 1er, des lois sur le Conseil d'Etat, la section de législation a dû se limiter à l'examen de la compétence de l'auteur de l'acte, du fondement juridique et de l'accomplissement des formalités prescrites

PORTEE ET FONDEMENT JURIDIQUE DU PROJET

3. Le projet d'arrêté royal soumis pour avis a pour objet d'assimiler, pour le calcul de la durée des vacances et du pécule de vacances des travailleurs salariés, « les journées d'interruption de travail résultant du chômage temporaire pour cause de force majeure à la suite de la pandémie due au virus corona pour les travailleurs qui ont bénéficié d'une reconnaissance de chômage temporaire pour cause de force majeure » à des journées de travail effectif, pour la période du 1er juillet 2020 au 31 août 2020 inclus. L'arrêté royal du 4 juin 2020 (2) prévoyait déjà une telle assimilation pour la période du 1er février 2020 au 30 juin 2020.

gegeven op 4 september 2020.

1. Volgens artikel 84, § 1, eerste lid, 3°, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, moeten in de adviesaanvraag de redenen worden opgegeven tot staving van het spoedeisende karakter ervan.

In het onderhavige geval wordt het verzoek om spoedbehandeling in de adviesaanvraag gemotiveerd

"par le fait que les institutions administratives compétentes doivent pouvoir prendre les mesures nécessaires dans les meilleurs délais pour pouvoir procéder à la vérification des déclarations à la suite d'un chômage temporaire nouvellement accordé. L'urgence est également justifiée par la nécessité de créer une sécurité juridique en matière de relations de travail. Les employeurs et les salariés doivent être informés dès que possible des dispositions relatives aux jours de chômage temporaire pour cause de force majeure pour le calcul du pécule de vacances.

La demande d'avis au Conseil d'Etat a malheureusement été retardée par l'absence d'un avis du Conseil national du Travail. Cet avis a été demandé par lettre de la ministre du 15 juin 2020. Le délai maximal de 2 mois étant maintenant expiré, nous estimons que la sécurité juridique exige que l'on continue avec ce dossier le plus vite possible." (1)

2. Overeenkomstig artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, heeft de afdeling Wetgeving zich moeten beperken tot het onderzoek van de bevoegdheid van desteller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

3. Het om advies voorgelegde ontwerp van koninklijk besluit strekt ertoe om voor de berekening van de vakantieduur en het vakantiegeld van werknemers met effectief gewerkte dagen gelijk te stellen "de dagen van arbeidsontbreking ingevolge tijdelijke werkloosheid wegens overmacht ten gevolge van de pandemie, veroorzaakt door het coronavirus, voor de werknemers die een erkenning van de tijdelijke werkloosheid wegens overmacht genoten hebben" voor de periode van 1 juli 2020 tot en met 31 augustus 2020.

Bij koninklijk besluit van 4 juni 2020 werd reeds voorzien in een dergelijke gelijkstelling voor de periode van 1 februari 2020 tot en met

4. Le projet trouve un fondement juridique dans les articles 3, alinéa 2, 10, alinéa 1er, et 11 des lois coordonnées du 28 juin 1971 `relatives aux vacances annuelles des travailleurs salariés'.

EXAMEN DU TEXTE

Article 1er

5.1. Le régime en projet s'applique uniquement aux journées d'interruption de travail résultant du chômage temporaire pour cause de force majeure « à la suite de la pandémie due au virus corona ». Cette limitation du champ d'application du régime en projet doit être conforme au principe constitutionnel d'égalité et de non-discrimination.

5.2. A propos de cette même limitation du champ d'application, prévue dans l'arrêté royal du 4 juin 2020, il avait été observé ce qui suit dans l'avis 67.411/1 :

« 6. Le dispositif en projet ne s'applique qu'aux journées d'interruption de travail résultant du chômage temporaire pour cause de force majeure `à la suite de la pandémie due au virus corona'. Cette restriction du champ d'application du dispositif en projet doit se concilier avec le principe constitutionnel d'égalité et de non-discrimination. Celui-ci implique que la différence de traitement qui résulte de cette limitation doit reposer sur un critère objectif et être raisonnablement justifiée. L'existence d'une telle justification doit s'apprécier en tenant compte du but et des effets de la mesure ainsi que de la nature des principes en cause; le principe d'égalité et de non-discrimination est violé lorsqu'il est établi qu'il n'existe pas de rapport raisonnable de proportionnalité entre les moyens employés et le but visé (3) .

Invité à fournir une justification au regard du principe d'égalité, le délégué a répondu ce qui suit :

‘Deze maatregel van gelijkstelling is verenigbaar met het grondwettelijk gelijkheidsbeginsel gezien de omvang, de ernst en de uitzonderlijkheid van deze pandemie waardoor heel wat bedrijven worden getroffen door een ernstig verminderde activiteit. Daardoor hebben werkgevers massaal gebruik gemaakt van de mogelijkheid om hun werknemers op tijdelijke werkloosheid te plaatsen. De gelijkstellingen in de jaarlijkse vakantiewetgeving volgen de gelijkstellingen in de werkloosheidssector. Er kan enkel sprake

30 juni 2020.

4. Rechtsgrond voor het ontwerp wordt geboden door de artikelen 3, tweede lid, 10, eerste lid, en 11 van de gecoördineerde wetten van 28 juni 1971 `betreffende de jaarlijkse vakantie van de werknemers' (hierna: de wet jaarlijkse vakantie werknemers).

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 1

5.1. De ontworpen regeling is enkel van toepassing op de dagen van arbeidsonderbreking ingevolge tijdelijke werkloosheid wegens overmacht "ten gevolge van de pandemie, veroorzaakt door het coronavirus". Die beperking van het toepassingsgebied van de ontworpen regeling dient in overeenstemming te zijn met het grondwettelijke beginsel van gelijkheid en niet-discriminatie.

5.2. Over dezelfde beperking van het toepassingsgebied in het koninklijk besluit van 4 juni 2020 werd in advies 67.411/1 het volgende opgemerkt:

“ 6. De ontworpen regeling is enkel van toepassing op de dagen van arbeidsonderbreking ingevolge tijdelijke werkloosheid wegens overmacht `door de pandemie ten gevolge van het coronavirus'. Die beperking van het toepassingsgebied van de ontworpen regeling dient in overeenstemming te zijn met het grondwettelijke beginsel van gelijkheid en niet-discriminatie. Dit laatste impliceert dat het verschil in behandeling dat uit die beperking voortvloeit op een objectief criterium dient te berusten en redelijk verantwoord moet zijn. Het bestaan van een dergelijke verantwoording moet worden beoordeeld rekening houdend met het doel en de gevolgen van de maatregel en met de aard van de ter zake geldende beginselen; het beginsel van gelijkheid en niet-discriminatie is geschonden wanneer vaststaat dat geen redelijk verband van evenredigheid bestaat tussen de aangewende middelen en het beoogde doel. (3) Gevraagd naar een verantwoording in het licht van het gelijkheidsbeginsel heeft de gemachtigde het volgende geantwoord:

‘Deze maatregel van gelijkstelling is verenigbaar met het grondwettelijk gelijkheidsbeginsel gezien de omvang, de ernst en de uitzonderlijkheid van deze pandemie waardoor heel wat bedrijven worden getroffen door een ernstig verminderde activiteit. Daardoor hebben werkgevers massaal gebruik gemaakt van de mogelijkheid om hun werknemers op tijdelijke werkloosheid te

zijn van een gelijkstelling in de jaarlijkse vakantiewetgeving wegens overmacht als dit expliciet erkend is in de werkloosheidssector. Een gelijkaardige gelijkstelling is in het verleden ook al voorzien, zoals in het koninklijk besluit van [9] maart 2017 (houdende gelijkstelling van de dagen van arbeidsonderbreking ingevolge tijdelijke werkloosheid wegens overmacht ten gevolge van de terroristische aanslagen van 22 maart 2016 in het stelsel der jaarlijkse vakantie van de werknemers) en het koninklijk besluit van 13 september 2017 (houdende gelijkstelling van de dagen van arbeidsonderbreking ingevolge tijdelijke werkloosheid wegens overmacht ten gevolge van de terroristische aanslagen van 22 maart 2016 in het stelsel der jaarlijkse vakantie van de werknemers voor de periode van 1 januari 2017 tot en met 21 januari 2017). Deze gelijkstellingen voor gelijkaardige situaties gaven geen aanleiding tot een

onverenigbaarheid met het gelijkheidsbeginsel.' La justification donnée par le délégué correspond partiellement à celle donnée pour des dispositifs comparables figurant dans les arrêtés royaux des 9 mars 2017 et 13 septembre 2017 auxquels se réfère le délégué et pour lesquels, dans ses avis respectifs 60.895/1 et 61.738/1, le Conseil d'Etat, section de législation, s'est demandé 'si cette justification est suffisante au regard de la jurisprudence de la Cour constitutionnelle'.

A la justification donnée à l'époque, on se borne maintenant à ajouter que la mesure se justifie 'gezien de omvang, de ernst en de uitzonderlijkheid van deze pandemie waardoor heel wat bedrijven worden getroffen door een ernstig verminderde activiteit' et que '[d]aardoor (...) werkgevers massaal gebruik (hebben) gemaakt van de mogelijkheid om hun werknemers op tijdelijke werkloosheid te plaatsen'.

Une référence à 'de omvang, de ernst en de uitzonderlijkheid van deze pandemie' pourrait certes justifier des mesures exceptionnelles dans le régime de chômage partiel, en reconnaissant la situation résultant des mesures destinées à lutter contre la pandémie comme un cas de force majeure, mais ne saurait, en soi, adéquatement justifier l'assimilation des journées d'inactivité afférentes à cette situation de chômage temporaire à des 'jours de travail effectif normal' au sens de la loi relative aux vacances annuelles des travailleurs salariés. La finalité d'une telle assimilation est en effet d'accorder un

plaatsen. De gelijkstellingen in de jaarlijkse vakantiewetgeving volgen de gelijkstellingen in de werkloosheidssector. Er kan enkel sprake zijn van een gelijkstelling in de jaarlijkse vakantiewetgeving wegens overmacht als dit expliciet erkend is in de werkloosheidssector. Een gelijkaardige gelijkstelling is in het verleden ook al voorzien, zoals in het koninklijk besluit van [9] maart 2017 (houdende gelijkstelling van de dagen van arbeidsonderbreking ingevolge tijdelijke werkloosheid wegens overmacht ten gevolge van de terroristische aanslagen van 22 maart 2016 in het stelsel der jaarlijkse vakantie van de werknemers) en het koninklijk besluit van 13 september 2017 (houdende gelijkstelling van de dagen van arbeidsonderbreking ingevolge tijdelijke werkloosheid wegens overmacht ten gevolge van de terroristische aanslagen van 22 maart 2016 in het stelsel der jaarlijkse vakantie van de werknemers voor de periode van 1 januari 2017 tot en met 21 januari 2017). Deze gelijkstellingen voor gelijkaardige situaties gaven geen aanleiding tot een onverenigbaarheid met het gelijkheidsbeginsel.' De door de gemachtigde gegeven verantwoording stemt gedeeltelijk overeen met de verantwoording die is gegeven voor de vergelijkbare regelingen in de koninklijke besluiten van 9 maart 2017 en 13 september 2017, waaraan door de gemachtigde wordt gerefereerd, waarbij de Raad van State, afdeling Wetgeving, in de respectievelijke adviezen 60.895/1 en 61.738/1 zich heeft afgevraagd 'of die verantwoording volstaat in het licht van de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof'. Aan de destijs gegeven verantwoording wordt thans enkel toegevoegd dat de maatregel verantwoord is 'gezien de omvang, de ernst en de uitzonderlijkheid van deze pandemie waardoor heel wat bedrijven worden getroffen door een ernstig verminderde activiteit' en dat '[d]aardoor (...) werkgevers massaal gebruik (hebben) gemaakt van de mogelijkheid om hun werknemers op tijdelijke werkloosheid te plaatsen'. Een verwijzing naar 'de omvang, de ernst en de uitzonderlijkheid van deze pandemie' zou weliswaar een verantwoording kunnen bieden voor uitzonderlijke maatregelen in het stelsel van de tijdelijke werkloosheid, door de situatie ten gevolge van de maatregelen ter bestrijding van de pandemie als een geval van overmacht te erkennen, maar kan op zich geen voldoende verantwoording bieden voor de gelijkstelling

avantage aux travailleurs salariés sur le plan du calcul de la durée des vacances et du pécule de vacances. Au regard de ladite finalité, la situation des travailleurs salariés mis (complètement ou partiellement) en chômage temporaire durant la période du 1er février au 30 juin 2020 pour cause de force majeure à la suite de la pandémie, ne diffère en principe pas de celle de travailleurs salariés mis temporairement au chômage durant la même période pour un autre motif, voire en dehors de cette période pour tout autre motif possible. En conclusion, il y a lieu d'également justifier, au regard de l'objectif de l'assimilation aux jours de travail de la loi relative aux vacances annuelles des travailleurs salariés, pourquoi la situation de chômage temporaire dans la période précitée en raison de la pandémie est traitée différemment de toutes les autres situations de chômage temporaire. Pour l'heure, cette justification fait défaut. Compte tenu, notamment, de l'ampleur et des incidences budgétaires extraordinaires (4) de cette mesure exceptionnelle, il est fortement recommandé d'inscrire cette justification dans un rapport au Roi à joindre au présent arrêté en projet ».

5.3. L'observation précitée vaut également pour le projet à l'examen.

LE GREFFIER

Wim GEURTS

LE PRESIDENT

Wilfried VAN VAERENBERGH

Notes

1. Suivant l'article 84, § 1er, alinéa 2, des lois sur le Conseil d'Etat, la motivation de l'urgence figurant dans la demande d'avis doit être reproduite textuellement dans le préambule. On adaptera le préambule de manière à satisfaire à cette prescription.

2. Arrêté royal du 4 juin 2020 `visant à assimiler les journées d'interruption de travail résultant du chômage temporaire pour cause de force majeure suite à la pandémie due au virus corona, dans le régime des vacances annuelles des travailleurs salariés, pour la période du 1er février 2020 jusqu'au 30 juin 2020 inclus'. Le 20 mai 2020, le Conseil d'Etat a émis l'avis

van de op die situatie van tijdelijke werkloosheid betrekking hebbende inactiviteitsdagen met `dagen normale gewerkte arbeid' in de zin van de wet jaarlijkse vakantie werknemers. Het doel van een dergelijke gelijkstelling is immers een voordeel toe te kennen aan de werknemers op het vlak van de berekening van de duur van de vakantie en van het vakantiegeld. In het licht van die doelstelling is de situatie van werknemers die in de periode van 1 februari tot 30 juni 2020 (volledig of gedeeltelijk) in tijdelijke werkloosheid worden geplaatst om reden van overmacht ten gevolge van de pandemie, in beginsel niet verschillend van die waarin werknemers verkeren die tijdelijk werkloos zijn gesteld in dezelfde periode om een andere reden, of zelfs buiten die periode om elke andere mogelijke reden. Kortom: er dient ook verantwoord te worden, in het licht van het doel van de gelijkstelling met gewerkte dagen in de wet jaarlijkse vakantie werknemers, waarom de situatie van tijdelijke werkloosheid in de voornoemde periode omwille van de pandemie verschillend wordt behandeld van alle andere situaties van tijdelijke werkloosheid. Die verantwoording ontbreekt alsnog. Mede gelet op de omvang en de buitengewone budgettaire repercusses van deze uitzonderlijke maatregel, verdient het sterk aanbeveling om deze verantwoording te expliciteren in een bij het ontworpen besluit te voegen verslag aan de Koning."

5.3. De hiervoor geciteerde opmerking dient ook te worden betrokken op het voorliggende ontwerp.

DE GRIFFIER

Wim GEURTS

DE VOORZITTER

Wilfried VAN VAERENBERGH

Notas

1. Volgens artikel 84, § 1, tweede lid, van de wetten op de Raad van State moet de motivering voor de spoedeisendheid die in de adviesaanvraag voorkomt, woordelijk worden overgenomen in de aanhef. De aanhef moet worden aangepast zodat voldaan is aan dat voorschrift.

2. Koninklijk besluit van 4 juni 2020(2) `houdende gelijkstelling van de dagen van arbeidsontbrekking ingevolge tijdelijke werkloosheid wegens overmacht door de pandemie, ten gevolge van het coronavirus in het stelsel der jaarlijkse vakantie van de werknemers voor de periode van 1 februari

67.411/1 sur le projet qui est devenu l'arrêté royal en question.

3.(note 2 de l'avis) Jurisprudence constante de la Cour constitutionnelle. Voir par exemple : C.C., 17 juillet 2014, n° 107/2014, B. 12 ; C.C., 25 septembre 2014, n° 141/2014, B.4.1 ; C.C., 30 avril 2015, n° 50/2015, B.16 ; C.C., 18 juin 2015, n° 91/2015, B.5.1 ; C.C., 16 juillet 2015, n° 104/2015, B.6 ; C.C., 16 juin 2016, n° 94/2016, B.3 ; C.C., 18 mai 2017, n° 60/2017, B.11 ; C.C., 15 juin 2017, n° 79/2017, B.3.1 ; C.C., 19 juillet 2017, n° 99/2017, B.11 ; C.C., 28 septembre 2017, n° 104/2017, B.8.

4. (note 3 de l'avis) Voir, à ce sujet, l'avis de l'Inspection des Finances.

13 SEPTEMBRE 2020. - Arrêté royal visant à assimiler les journées d'interruption de travail résultant du chômage temporaire pour cause de force majeure suite à la pandémie due au virus corona, dans le régime des vacances annuelles des travailleurs salariés, pour la période du 1er juillet 2020 jusqu'au 31 août 2020 inclus

PHILIPPE, Roi des Belges,

A tous, présents et à venir, Salut.

Vu les lois relatives aux vacances annuelles des travailleurs salariés, coordonnées le 28 juin 1971, l'article 3, modifié par la loi du 28 mars 1975 et les arrêtés royaux du 15 février 1982 et 10 juin 2001 et les articles 10, alinéa 1er, et 11 modifiés par l'arrêté royal du 10 juin 2001;

Vu l'avis de l'Inspecteur des Finances, donné le 17 juin 2020 ;

Vu l'accord du Ministre du Budget, donné le 15 juillet 2020;

Vu la demande d'avis adressée le 15 juin 2020 au Conseil national du Travail, en application de l'article 63 des lois relatives aux vacances annuelles des travailleurs salariés, coordonnées le 28 juin 1971 ;

Considérant l'absence d'avis donné au terme du délai prévu ;

Vu l'urgence ;

Vu l'urgence, justifiée par le fait que les institutions administratives compétentes doivent pouvoir prendre les mesures nécessaires dans les meilleurs délais pour pouvoir procéder à la vérification des déclarations à la suite d'un chômage temporaire nouvellement accordé. L'urgence est également justifiée par la nécessité de créer une sécurité juridique en matière de relations de travail. Les employeurs et les salariés doivent être informés dès que possible

2020 tot en met 30 juni 2020'. Over het ontwerp dat tot dat koninklijk besluit aanleiding heeft gegeven, verleende de Raad van State op 20 mei 2020 advies 67.411/1.

3. (voetnoot 2 van het advies) Vaste rechtspraak van het Grondwettelijk Hof. Zie bv.: GwH 17 juli 2014, nr. 107/2014, B.12; GwH 25 september 2014, nr. 141/2014, B.4.1; GwH 30 april 2015, nr. 50/2015, B.16; GwH 18 juni 2015, nr. 91/2015, B.5.1; GwH 16 juli 2015, nr. 104/2015, B.6; GwH 16 juni 2016, nr. 94/2016, B.3; GwH 18 mei 2017, nr. 60/2017, B.11; GwH 15 juni 2017, nr. 79/2017, B.3.1; GwH 19 juli 2017, nr. 99/2017, B.11; GwH 28 september 2017, nr. 104/2017, B.8.

4. (voetnoot 3 van het advies) Zie in dat verband het advies van de Inspectie van Financiën.

13 SEPTEMBER 2020. - Koninklijk besluit houdende gelijkstelling van de dagen van arbeidsontbreking ingevolge tijdelijke werkloosheid wegens overmacht ten gevolge van de pandemie, veroorzaakt door het coronavirus, in het stelsel der jaarlijkse vakantie van de werknemers, voor de periode van 1 juli 2020 tot en met 31 augustus 2020.

FILIP, Koning der Belgen,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen,
Onze Groet.

Gelet op de gecoördineerde wetten van 28 juni 1971 betreffende de jaarlijkse vakantie van de werknemers, artikel 3, gewijzigd bij de wet van 28 maart 1975 en de koninklijke besluiten van 15 februari 1982 en 10 juni 2001, en de artikelen 10, eerste lid, en 11 gewijzigd door het koninklijk besluit van 10 juni 2001;

Gelet op het advies van de Inspecteur van Financiën, gegeven op 17 juni 2020;

Gelet op de akkoordbevinding van de Minister van Begroting, gegeven op 15 juli 2020;

Gelet op de adviesvraag die op 15 juni 2020 bij de Nationale Arbeidsraad is ingediend, met toepassing van artikel 63 van de gecoördineerde wetten van 28 juni 1971 betreffende de jaarlijkse vakantie van de werknemers;

Overwegende dat geen advies is verstrekt binnen de gestelde termijn;

Gelet op de hoogdringendheid;

Gelet op de hoogdringendheid, gemotiveerd door het feit dat de bevoegde administratieve instellingen zo vlug mogelijk de nodige maatregelen moeten kunnen nemen teneinde de controle van de aangiften te kunnen uitvoeren ingevolge tijdelijke werkloosheid wegens

des dispositions relatives aux jours de chômage temporaire pour cause de force majeure pour le calcul du pécule de vacances.

Vu l'avis 67.963/1 du Conseil d'Etat, donné le 4 septembre 2020 en application de l'article 84, § 1er, alinéa premier, 3°, des lois sur le Conseil d'Etat, coordonnées le 12 janvier 1973 ;

Sur la proposition de la Ministre de l'Emploi,
Nous avons arrêté et arrêtons :

Article 1er. Pour le calcul du montant du pécule de vacances et de la durée des vacances des personnes mentionnées à l'article 1er, alinéa 1, 1° des lois relatives aux vacances annuelles des travailleurs salariés, coordonnées le 28 juin 1971, sont assimilées à des journées de travail effectif, pour la période du 1er juillet 2020 jusqu'au 31 août 2020 inclus, les journées d'interruption de travail résultant du chômage temporaire pour cause de force majeure à la suite de la pandémie due au virus corona pour les travailleurs qui ont bénéficié d'une reconnaissance de chômage temporaire pour cause de force majeure.

Art. 2. La Ministre qui a l'Emploi dans ses attributions, est chargé de l'exécution de présent arrêté.

Donné à Bruxelles, le 13 septembre 2020.

PHILIPPE

Par le Roi :

La Ministre de l'Emploi,
N. MUYLLE

overmacht ten gevolge van de pandemie, veroorzaakt door het coronavirus.

De hoogdriingendheid is eveneens gemotiveerd door de noodzaak om rechtszekerheid te creëren met betrekking tot de arbeidsrelaties.

Werkgevers en werknemers moeten immers zo vlug mogelijk op de hoogte worden gesteld van de bepalingen inzake de dagen van tijdelijke werkloosheid wegens overmacht voor de berekening van het vakantiegeld.

Gelet op het advies 67.963/1 van de Raad van State, gegeven op 4 september 2020, met toepassing van artikel 84, § 1, eerste lid, 3°, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Op de voordracht van de Minister van Werk, Hebben Wij besloten en besluiten Wij :

Artikel 1. Voor de berekening van het bedrag van het vakantiegeld en van de vakantieduur van de personen vermeld in artikel 1, eerste lid, 1°, van de gecoördineerde wetten van 28 juni 1971 betreffende de jaarlijkse vakantie van de werknemers worden met effectief gewerkte dagen gelijkgesteld, voor de periode van 1 juli 2020 tot en met 31 augustus 2020, de dagen van arbeidsonderbreking ingevolge tijdelijke werkloosheid wegens overmacht ten gevolge van de pandemie, veroorzaakt door het coronavirus, voor de werknemers die een erkenning van de tijdelijke werkloosheid wegens overmacht genoten hebben.

Art. 2. De Minister bevoegd voor Werk is belast met de uitvoering van dit besluit.

Gegeven te Brussel, op 13 september 2020.

FILIP

Van Koningswege :

De Minister van Werk,
N. MUYLLE